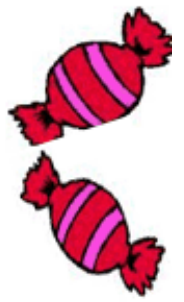

נא לא לקרא בזמן התפלה וקריאת התורה		
מוצש"ק	הד"נ	
17:48	16:38	חברון
17:43	16:33	חיספין
17:46	16:36	חיפה
17:47	16:32	ירושלים
17:48	16:48	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פְּרַשְׁת בָּא | ד' שְׁבַט הַתּשַׁע"ב | גְּלוּיוֹן מִסְפָּר 13 | שָׁנָה רִאשׁוֹנָה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון טובב"א

נקדה למחשבה

"ויאמר ה' אל משה, בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

הכל החל במשחק פדורגל כמו בכל יום. לאחר שסימנו את שעורי הבית, התאספו ילדי השכונה במגרש המשחקים והתארגנו לשתי קבוצות. ירון חברי היה ראש קבוצה אחת, ויובל היה ראש הקבוצה השנייה. המשחק החל וכלנו רצנו מצד זה של המגרש לצדו האחר בהתלהבות על מנת להבקיע את שער היריב. לפתע, ארנון שקבל פדור מצד השני במהירות אל שער קבוצתי, והצליח לעבר את פלם, וכשעמד מול נעם שהיה בשער, בעט בעיטה כל כך חזקה, והפדור עף הישר אל חלון חנותו של נסים ונפץ אותה לרסיסים. כלנו נעצרנו בתדהמה ולאחר כמה שניות, החלו כלם לברח מהמגרש. רק נעם ואני נשארו במגרש תקועים במקום ולא יודעים כיצד לנהוג. מה נעשה שאל נעם? צריך לגשת לנסים ולומר לו שאנו שברנו את החלון לא בכונה, עניתי. אני פוחד ענה נעם, בטח הוא יכעס עלינו. אז מה נעשה? שאלתי. זה לא פיר שכלם ברחו, אמר נעם, גם הם שחקו אתנו, אז בוא ונברח גם אנחנו? לא! עניתי, זה אסור ולא הגון לגרם נזק ולא לשאת באחריות, עניתי. טוב בסדר, אמר נעם, אבל איני הולך אל נסים לבדי. אז מי ילך אתנו, שאלתי? איני יודע ענה נעם, אך יש לי רעיון. עוד מעט מתחילים להתפלל מנחה בבית הכנסת, בוא ונלך להתפלל ולאחר התפלה נשאל את הרב כיצד לנהוג? איזה רעיון אדיר, קראתי, בוא ונגש לבית הכנסת. לאחר התפלה נגשנו אל הרב יהודה וספרנו לו את כל מה שקרה. הרב הקשיב קשב רב, ואמר: עד עכשו לא יודע נסים מי שבר את חלון החנות? אתם יודעים כמה הוא מצטער על הנזק שנגרם לו? ומדוע חפיתם עד כה? פחדנו ולא ידענו כיצד לנהוג, ענינו יחדו. הבנתי אמר הרב, יש לי פתרון. בואו ונתבונן בפרשת השבוע שנקרא השבת בבית הכנסת. אתם רואים, בפרשה שלנו אומר הקב"ה למשה "בא אל פרעה", ומדוע ה' לא אומר למשה לך אל פרעה? כי משה פוחד. פרעה עקשן גדול, ולמרות שכבר נענש בשבע מכות לפני כן, עדין הוא לא מוכן לשלח את בני ישראל מארצו, ומזהיר את משה שלא יבוא אליו עוד פעם, וזה באמת מפחיד. אך הקב"ה אומר למשה, "בא אל פרעה", אתה לא לבד, אני הולך אתך. קשיש למישהו קשי או פחד להתמודד עם דבר כלשהו בחיים, הוא לא צריך להתבייש אלא עליו לבקש עזרה מהוריו, או מחבר טוב ולא לעמוד במקום ולא לעשות דבר. כבוד הרב שאלתי, ומה נעשה אנחנו, מי יבוא אתכם אל נסים? באותו ערב נגשנו אל חנותו של נסים וספרנו לו כיצד נופצה חלון חנותו, ונסים הביט בנו ואמר: תודה שבאתם. ברח ה' שיש לי בטיח, אך להבא הבטיחו לי שתשימו לב בזמן המשחק שלא תגרמו נזק לאף אחד. ודרך אגב, למדתם פרשת השבוע בכתה? מדוע? שאלתי. אני רואה שלא באתם לבד ממש כמו שכתוב בפרשה, "בא אל פרעה". חייכנו זה לזה, בקשנו סליחה וחרנו לבתינו שמחים שהתנהגו כפי שה' כתב בתורה הקדושה. ואתם חברי המקסימים, היודעים אתם מי בא אתנו אל נסים? להתראות בשבוע הבא פרשת בשלח.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

החִידָה הַפְּרָשָׁה

1. מי פָּסַח אֶת הָעֵינִי?
2. נִתְּנָו לֹו אֶצְבָּע, וּבִקֵּשׁ אֶת כָּל הַיָּד.
3. עַל מִי נֶאֱמַר שֶׁהוּא "גְּדוֹל מֵאֵד"?
  4. מִי בָּא עִם מֹשֶׁה אֶל פְּרַעֲהָ?

הַשְּׁבִילֵי הַפְּרָשָׁה

בַּפְּרָשָׁת בֵּא אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים עַל שְׁלֹשׁ הַמִּפְּסָחוֹת: אֲרֵבָה, חֲשֵׁן וּמִפְּסָח בְּכוֹרוֹת. הָאֲרֵבָה אָכַל אֶת כָּל מַה שֶּׁהוֹתִיר הַבְּרֶד. בְּמִפְּסָח חֲשֵׁן לַמִּצְרִים הָיָה חֲשֵׁן וְלִישְׂרָאֵל הָיָה אוֹר. גַּם לְאַחַר מִפְּסָח הַחֲשֵׁן פְּרַעֲהָ לֹא רָצָה לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל. ה' מִצְוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיכִינוּ שָׁה לְקַרְבָּן פֶּסַח. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹרְחִים אֶת דָּם הַשֶּׁה עַל מִשְׁקוּפֵי הַבָּתִּים כְּסִימָן שֶׁלֹא יִפְּגַס הַמִּשְׁחָת לְתוֹכָם. וּבַחֲצוֹת הַלַּיְלָה ה' מְפָה אֶת כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וּפְרַעֲהָ וְכָל מִצְרַיִם מִבְּקָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם וּמִיָּד. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים מִמִּצְרַיִם בְּיַד רַמָּה.

חֻכְאֵי יִשְׂרָאֵל

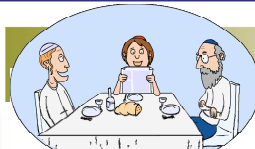
רַבֵּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק מְגִדוֹלֵי רַבְנֵי הַחֲסִידוֹת וּמַתְלֵמֵי־הַגְּרָ"א מוֹיִלְנָא.

בְּהַשְׁפָּעַת שְׁלִיחֵי הַתְּנוּעָה הַחֲסִידִית הַתַּחֲבָר לְתוֹרַת הַבַּעַשׂ"ט וְהַפֶּנֶךְ לְתַלְמִידוֹ שֶׁל הַמַּגִּיד מִמְזֻרִיטֵשׁ וּמְעִרִיצוֹ הַגְּלֵהב.

הָיָה מַתְּבָרֵי תַלְמִידוֹ שֶׁל רַבֵּי מְנַחֵם מְנַדִּיל מוֹיִטְבֶּזֶק. יַחַד אֵתוֹ עָלָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְבָה שָׁמַשׁ עוֹזָרוֹ הַנְּאֻמָּן וְיָד יְמִינוֹ. אַחַר פְּטִירַתוֹ שֶׁל ר' מְנַחֵם מְנַדִּיל עָמַד בְּרֹאשׁ הַעֲדָה הַחֲסִידִית בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְנִהְלָה תוֹךְ דְּאֵגָה רַבָּה וְחִיבָה יְתִירָה.

עָמַד בְּקִשְׁרֵי מַכְתָּבִים עִם הַחֲסִידִים בְּחו"ל, וְהַמְרִיצֵם לְתַמְךְ בְּאַחֲיָהֶם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. בְּאַמְצָעוֹת אֲגֻרוֹתָיו הַדְּרִיכִם הַדְּרָכָה רוֹחֲמִית. עַל יְדִידוֹ וְתוֹמְכָיו נִמְנָה גַּם רַבֵּי שְׁנִיאֹר זְלַמֵּן מְלֹאֲדִי.

נִפְטָר בְּטַבְרִיָּה בְּיוֹם ד' שְׁבַט תַּק"ע (1810)

סֹפֵר לְשִׁלְחוֹן הַשָּׁבֶת

כְּשֶׁאֲסוֹף הַצְּדִיק רַבֵּי מֹשֶׁה לֵיב מְסַאֲסוֹב זצ"ל כֶּסֶף לְצַדִּיקָה הַגִּיעַ לְבֵיתוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהַעֲשִׂירִים שֶׁל הָעִיר שֶׁהָיָה יְדוּעַ כְּמִצְוֹן גְּדוֹל. רַבֵּי מֹשֶׁה לֹא פָּנָה אֵלָיו וְשִׁירוֹת וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף לְצַדִּיקָה, אֲלֹא בָּא אֵלָיו לְבַקּוֹר בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָעֲשִׂיר וְדַבֵּר אֵתוֹ עַל הַכֹּל חוּץ מֵעֲנֹן הַכֶּסֶף לְצַדִּיקָה. בְּמַהֲלַךְ הַשִּׁיחָה פָּנָה רַבֵּי מֹשֶׁה אֶל הָעֲשִׂיר וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְהַבִּיט מֵעַבֵּר לְזִכְיֹכִית הַחֲלוֹן וְלֹאמַר לוֹ מָה הוּא רוֹאָה. הַתְּפִלָּא הָעֲשִׂיר אֵךְ הִשִּׁיב מִפְּנֵי הַכְּבוֹד לְצַדִּיק וְאָמַר לוֹ שֶׁהוּא רוֹאָה אֲנָשִׁים הוֹלְכִים בְּרַחוּב. הַרַבֵּי הַמִּשְׁיַךְ לְשׁוֹחַח עִם הָעֲשִׂיר עַל כָּל מִינֵי דְבָרִים וְלֹא הִזְכִּיר כָּלֵל אֶת הַמְּטָרָה שֶׁבְּשִׁבְלָה הוּא בָּא. בְּאַמְצָע הַשִּׁיחָה הַתְּבוּנָה הַרַבֵּי בְּמִרְאָה יָפָה מְצוּפָה כֶּסֶף שֶׁהִיָּתָה מוֹנַחַת עַל הַשְּׁלִיחֹן בְּסֻלוֹן בֵּיתוֹ שֶׁל הָעֲשִׂיר. בְּקֵשׁ הַרַבֵּי מֵהָעֲשִׂיר לְהַתְּבוּנָה בְּמִרְאָה וְשָׂאֵל אוֹתוֹ מָה הוּא רוֹאָה. הַתְּפִלָּא הָעֲשִׂיר עַל שְׂאֵלְתוֹ שֶׁל הַרַבֵּי אֵךְ הִשִּׁיב לוֹ מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ שֶׁהוּא רוֹאָה אֶת עֲצָמוֹ. חֲזַר וְשָׂאֵל הַרַבֵּי אֶת הָעֲשִׂיר: לְמָה כְּאֲשֶׁר הִסְתַּפְּלַת בְּחֲלוֹן הַזִּכְיֹכִית הַפּוֹנָה לְרַחוּב רְאִיתָ אֲנָשִׁים וְאֵלּוֹ כְּאֲשֶׁר הִסְתַּפְּלַת בְּמִרְאָה רְאִיתָ אֶת עֲצָמָי? הַתְּפִלָּא הָעֲשִׂיר עַל שְׂאֵלְתָה הַרַבֵּי וְהִשִּׁיב לוֹ מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ: זֶה בְּגִלְל הַכֶּסֶף, הַמִּרְאָה הִיָּפָה בְּסֻלוֹן מְצוּפָה כֶּסֶף וְלָכֵן רְאִיתִי רַק אֶת עֲצָמֵי. אָמַר לוֹ הַרַבֵּי זֶה מָה שֶׁכְּתוּב בְּמִפְּסָח חֲשֵׁן בְּמִצְרַיִם "לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אַחִיו", וְאָמְרוּ חז"ל עַל חֲשֵׁן מִצְרַיִם שֶׁעוֹבְיוֹ הָיָה כְּדִינָר זֶהב. הַכֶּסֶף גוֹרֵם לָנוּ לְרֹאוֹת רַק אֶת עֲצָמָנוּ. בּוֹא וּרְאָה מָה נֶאֱמַר אַחַר כֵּן עַל מִצְרַיִם "לֹא קָמוּ אִישׁ תַּחְתָּיו", מִי שְׂרוֹאָה רַק אֶת עֲצָמוֹ הוּא שְׂרוֹי בְּחֲשֵׁן וְאֵין לוֹ תְּקוּמָה. אֵךְ יִשְׂרָאֵל רַחֲמֵנִים וְגוֹמְלֵי חֲסִדִּים וְלָכֵן זָכוּ בְּמִצְרַיִם "וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֵיתָם". הַתְּרַצָּה הָעֲשִׂיר וְתַרְסֵם בְּעֵין יָפָה לְצַדִּיקָה.